

[Kirkeministeren]

ne indstillede den person til udnævnelse, som jeg fandt bedst egnet til at beklæde stillingen, og der er mig bekendt ingen, der i forbindelse med udnævnelsen har sat spørgsmålstegn ved den pågældendes kvalifikationer hverken som teolog eller administrator, tværtimod.

Generelt om proceduren for udnævnelsen af provster skal jeg oplyse, at der ved kirkeministeriets cirkulære af 7. september 1979 blev indført regler om internt opslag af provstestillinger i folkekirken. Efter reglerne heri indsendes ansøgningerne til kirkeministeriet, der efter ansøgningsfristens udløb fremsender disse til vedkommende biskop med anmodning om en udtalelse med hensyn til de efter biskoppens opfattelse bedst egnede ansøgere til stillingen.

Da der som bekendt sidste år i to tilfælde opstod den situation, at ministeren ikke var enig med vedkommende biskops indstilling, blev der på et møde i januar måned 1981 imellem biskopperne og min forgænger truffet aftale om, at der fremtidig i tilfælde af uenighed om indstillingen skulle afholdes et møde mellem ministeren og biskoppen, hvor man drøftede problemerne, forinden ministerens indstilling om udnævnelse blev foretaget.

I den her omhandlede sag var hverken min forgænger eller jeg enige med biskoppen i dennes indstilling, hvorfor sagen først på et møde i januar måned 1981 blev forhandlet mellem biskoppen og den daværende kirkeminister og derefter i begyndelsen af denne måned endnu en gang mellem biskoppen og mig. Den aftalte procedure er således fulgt.

Man kunne godt sige, at hvis man i en sådan situation mener, det er biskoppens opfattelse, der skal prioriteres højest, ville ministerens stilling måske alene kunne sammenlignes med et ekspeditionskontor for biskopperne. Jeg mener ikke, det svarer til de regler, der er gældende, og jeg tror heller ikke, biskopperne er interesserede i, at den skulle følges på en sådan måde. Jeg har for nærværende ikke noget ønske om at ændre de eksisterende regler.

Burgdorf (KF):

Jeg vil takke ministeren for det lange svar, vi fik, men selv om det var langt, synes jeg ikke, det var fyldestgørende. Jeg står tilbage

med den følelse, at den forklaring, vi fik, var det, man kalder en søforklaring, for der står det tilbage, at der i dette tilfælde er sket en politisk udnævnelse. Det har ministeren måske lov til, men vi har en følelse af, at denne regering mere og mere bruger politiske udnævnelser, og det mener jeg ikke befolkningsen – i dette tilfælde menighedsrådene – og da slet ikke biskopperne kan være tjent med. Jeg mener, det er en desavouring af biskopperne.

Jeg vil gerne stille kirkeministeren det ganske konkrete spørgsmål: ud fra hvilke kriterier vælger og udnævner ministeren provsterne? Er det ud fra kvalifikationshensyn og rent menneskelige hensyn, eller er det ud fra politisk tilhørsforhold?

Brøndsted (V):

Tanken med de nye bestemmelser om udnævnelse af biskopper var jo så helt afgjort, at man ønskede en demokratisering af denne proces, og når det er tilfældet, er der vel egentlig ikke noget værre, end at det viser sig, at man absolut ikke agter at bruge det, men måske handler lige stik modsat.

Jeg vil derfor bede ministeren uddybe det lidt. Når ministeren udnævner en person, der ikke engang er indstillet fra det pågældende stifts biskops side, tror ministeren så ikke, at det kan have noget med samarbejdsproblemer at gøre? Er det ikke noget meget væsentligt, at vi har et roligt og et godt samarbejde imellem et stifts biskop og provsterne? Er det ikke kernen i hele dette spørgsmål? Jeg har altid troet, at formålet med at spørge folk i en demokratisk proces var at sikre et harmonisk, roligt og godt samarbejde.

Er ministeren ikke lidt nervøs for, at den her brugte procedure kan være med til at skabe en uro, som vi alle sammen – og måske i sidste instans ikke mindst ministeren – kan komme til at beklage?

Ernst Schmidt (FP):

Jeg vil gerne meddele ministeren, at jeg har indbragt den sag, vi diskuterer under dette spørgsmål, for ombudsmanden, idet jeg mener, det må være rimeligt at indbringe sådanne sager for ombudsmanden, så længe vi har en ombudsmandsinstitution.

Jeg vil derfor gerne stille følgende spørgsmål til ministeren, som jo nu var meget klart